

§ 3.

Det er derhos enhver tilladt uden Næringsadkomst selv eller med Hustrus og Børns Hjælp — i eller uden for sit Hjem — at udøve den til Haandværk og Fabriksdrift hørende Virksomhed, dog med den Begrænsning, at en Søns Hjælp kun maa benyttes til hans fyldte 18de Aar. Denne Erhvervsfrihed giver ikke Ret til at holde aaben Bod med de forfærdigede Genstande eller til at forhandle andre end disse.

De blinde eller døvstumme, som fra et af Statens Blinde- eller Døvstummeinstitutter have erholdt Attest om at være duelige til Udøvelsen af en Haandværks- eller Fabrikvirksomhed, ere berettigede til ved Udøvelsen af denne at anvende en Svend eller Dreng til Medhjælp.

§ 4.

Endvidere maa Skippere, som fra inden- eller udenrigske Steder indføre Smør, Ost, saltet og røget Kød og Flæsk, røgede Pølser, fersk eller røget Fisk, Mel og Gryn, tilvirkede af Kornvarer, Urter, Vildt, Frugt, dog ikke Sydfrugter, og indenlandsk Hjerfra samt Brænde og Løv, i de første 3 Uger efter deres Ankomst til en Købstad eller Handelsplads fra Skibet og Afsektorbet udsælge deres Ladning af de ommeldte Frembringelser.

Med Indenrigsministeriets Samtykke kan Kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for saadan Affætningsret vil være at betale Afgift til vedkommende Kommune.

§ 5.

Indenrigsministeriet fastsætter, til hvilke af de i denne Lov omhandlede Næringsvirksomheders Udøvelse der udkræves Næringsadkomst (bunden Næring). Fastsættelsen kan ikke særskilt for København, for de øvrige Købstæder og Handelspladserne samt for Landet. Forandringer i samme kunne til enhver Tid foretages.

Adkomsten meddeles i Købstæderne af Magistraten, paa Landet af Politimesteren.

Den Næringsadkomst, der i Købstæderne tildeles Mand, benævnes Borgerstaf, i øvrigt benævnes Adkomsten Næringsbevis.

§ 6.

Til Erhvervelse af Næringsadkomst udkræves:

1. at vedkommende er fuldbdydig,
2. at han har Indfødsret eller i de sidste 5 Aar har haft stædigt Ophold her i Riget og under sit herbærende Ophold har ernæret sig redeligt. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse paa et fremmed Lands Statsborgere, naar der ved traktatmæssige Bestemmelser er givet disse samme Udgang som indfødt til her at nedsette sig og drive Næring. Ved kongelig Anordning skal der derhos paa Grund af særlige Omstændigheder kunne tilstaaes et fremmed Lands Statsborgere helt eller delvis saadan Ligestilling med indfødte,
3. at han har fast Bopæl her i Landet,
4. at hans Bo ikke er under Konkursbehandling,
5. at han ikke er dømt til Strafarbejde eller for en af de i Straffelovens 23de og 26de Kapitel omhandlede Forbrydelser til Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, medmindre han har erhvervet Geresoprejsning, eller der, saafremt saadan som uforvunden ikke meddeles, er forløbet et Tidsrum af 5 Aar efter Straffens Udtaaelse eller Gfsergivelse ved Benaadning,
6. at han har opfyldt de særlige Betingelser, der maatte være foreskrevne for Udgangen til vedkommende Næringsbrug.